

לנִקְבָּהּ, לְהַגִּיד שְׁכָל כְּבוֹדָהּ שֶׁל בֵּת מֶלֶךְ לְהִיּוֹת פְּנִימָה
וְנִסְתָּרָת, וּבִפְרֹט שֶׁלֹּא תִתְיַחַד עִם הָאִישׁ. וְזֶה שֶׁאָמַר דָּוִד
הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם (תְּהִלִּים קמו, יב): "בַּחֲוָרִים וְגַם בַּתּוֹלוֹת
זִקְנִים עִם נְעָרִים". לֹא אָמַר בַּחֲוָרִים עִם בַּתּוֹלוֹת, כְּדֹרֶךְ
שֶׁאָמַר "זִקְנִים עִם נְעָרִים", וְכֵן (דְּבָרִים לב, כה): "בַּחֲוָר גַּם
בַּתּוֹלָה יוֹנֵק עִם אִישׁ שְׂיִבָּה".

וְאַף עַל גַּב שֶׁהַגְּרוּשִׁים שְׁנוּאִים לִפְנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שֶׁכֵּן
בְּכָל הַתּוֹרָה לֹא מְצִינוּ ב' אוֹתִיּוֹת שֶׁל גֵּט בְּזֶה אַחֵר
זֶה, מִכָּל מְקוֹם אִם הָאִשָּׁה דִּבְרָנִית וּפִטְפֻטָּנִית יָכוֹל לְגַרְשָׁהּ,
שֶׁנֶּאֱמַר (דְּבָרִים כב, יז): "וְשֵׁם לָהּ עֲלִילַת דְּבָרִים", שְׁרוּצָה
לֹאמַר כְּדִפְרִשְׁתִּי, שֶׁמֶעֱלִיל עָלֶיהָ שֶׁהִיא אִשָּׁת דְּבָרִים.

רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבָרְכָהּ (יְבָמוֹת סב, ב) שֶׁבָּחוּ אֶת הַנוֹשָׂא
בֵּת אַחֲוָתוֹ, וְאָמְרוּ גַם כֵּן (גִּטִּין יז, א) כֵּן יִחַפָּה
עַל בֵּת אַחֲוָתוֹ, וְלֹא אָמְרוּ כֵּן עַל בֵּת אָחִיו. לְמַדְנִי שְׂוִיתָר
טוֹב וְנִכּוֹן לִישָׂא בֵּת אַחֲוָתוֹ מִבֵּת אָחִיו. וְהַטַּעַם, כִּי הַנִּקְבָּה
נִבְרָאת עִם הַזָּכָר כֵּן זִוְגָה כְּדִי לְהַשְׁלִים צוּרְתּוֹ, וּלְכַף הַבֵּת
אֵינָה יוֹרֶשֶׁת נַחֲלָה, הוֹאִיל וְלֹא נִבְרָאת רַק לְהַשְׁלִים צוּרַת
הַזָּכָר מִשְׁבֵּט אַחֵר. וְזֶהוּ שֶׁאָמַר הַכֶּתוּב (בְּמִדְבָּר לו, יא): "לְבָנִי
יִוְדִיעֶהָ תַּהְיֶינָה לְנָשִׁים". וּלְפִי שֶׁאַחֲוָתוֹ הִשְׁלִימָה צוּרַת זָכָר
שֶׁל מִשְׁפָּחָה אַחֶרֶת, עַל כֵּן חוֹזֵר הוּא וְלוֹקַח אֶת בִּתּוֹ כְּדִי
שֶׁתַּחֲזֹר הִיא לְהַשְׁלִים צוּרַת זָכָר בְּנִי מִשְׁפָּחָתָה, וְזֶה לֹא שִׁיף
בְּבֵת אָחִיו.

הָאִשָּׁה הִיא יְסוֹד גָּדוֹל אֶל הַתּוֹרָה. וְהַמְצָנָה הָרֵאשׁוֹנָה
שֶׁנִּצְטָנָה בָּהּ אָדָם הָרֵאשׁוֹן, לְפִי שֶׁהִיָּתָה בְּלִי יָדִיעֶת
תְּנָה אִשְׁתּוֹ, עַל כֵּן נִכְשַׁל בָּהּ אָדָם. וּלְכַף רָאָתָה חֻכְמַת